

KALVÍN

2

OHŇOSTROJ

3

SIMEON

5

VIANOCE

6

SLÁVNOSTI
ZBOROVÉHO SPEVU
2023

7

ČO CHCEŠ?
MIESTO KDE VIDÍM
BOHA...

8

HISTÓRIA VZNIKU
MICHALOVSKÉHO
SENIORÁTU
(30. VÝROČIE)

12

PRÁZDNE MIESTO
ZA STOLOM

12

ČO MA DNES
PREKVAPILO?

13

ADVENTNÁ VÝZVA

14

KTO SPIEVA, ROBÍ
OMNOHO VIAC

15

BOH ŤA HĽADÁ

15

NARODENIE JEŽIŠA

OHŇOSTROJ

Ján Šoltés

V TOM KRAJI BOLI PASTIERI, KTORÍ V NOCI BDELI NA POLI A STRÁŽILI SVOJE STÁDO.

ZASTAL PRI NICH PÁNOV ANJEL A OŽIARILA ICH PÁNOVA SLÁVA. ZMOCNIL SA ICH VEĽKÝ STRACH.

ALE ANJEL IM POVEDAL: „NEBOJTE SA! ZVESTUJEM VÁM VEĽKÚ RADOSŤ, KTORÁ BUDE RADOSŤOU PRE VŠETKÝCH ĽUDÍ,

LEBO V DÁVIDOVOM MESTE SA VÁM DNES NARODIL SPASITEĽ, KRISTUS PÁN.

TOTO VÁM BUDE ZNAMENÍM: NÁJDETE DIEŤATKO ZAVINUTÉ DO PLIENOK A ULOŽENÉ V JASLIACH.“

ODRAZU SA S ANJELOM ZJAVILO MNOŽSTVO NEBESKÝCH ZÁSTUPOV, KTORÉ CHVÁLILI BOHA A VOLALI:

„SLÁVA BOHU NA VÝSOSTIACH A NA ZEMI POKOJ ĽUĎOM, KTORÝCH ON MILUJE.“

(LK 2,8-14)

Milé sestry, milí bratia, pred niekoľkými týždňami bolo možné aj v našich zemepisných šírkach sledovať zaujímavý a pre nás netradičný úkaz - polárnu žiaru. Tento úkaz, typický pre severnejšie položené krajiny, predstavuje nádherné divadlo pohybujúcich sa farebných svetiel po oblohe.

Na konci roka sa zasa všetci radi pozrieme na ohňostroje, ktoré rozblíkajú oblohu po celom svete farebnými obrazovými kreáciami, doprevádzanými často mohutným zvukovým doprovodom, vo väčších mestách často hrajúcou hudbou, orchestrom. Obce a mestá, ktoré často po celý rok dbajú a ostro vynucujú dodržiavanie nočného pokoja, predsa raz do roka od týchto pravidiel upustia. Deje sa totiž niečo výnimočné, niečo, na čo sa radi pozrú dospelí aj deti.

V Lukášovom evanjeliu čítame ako pastierov v noci pri rutinnom strážení stáda vyruší podobný nebeský úkaz. Oblohu ožaruje "sláva Pánova" a zneje burácanie anjelského spevu. I tento ohňostroj predznamenáva výnimočnú udalosť - narodenie Ježiša, Mesiáša.

Novoročné ohňostroje sú oslavou konca roka - niečo starého končí, prichádza nový rok, rok o ktorom si myslíme a dúfame, že bude lepší. Ďakujeme za prežitie všetkých dní starého roka, spomíname, na všetko, čo sme prežili a s nádejou a vierou očakávame nový rok.

Podobne aj Lukášom opísaný "ohňostroj" a anjelský spev znamenajú koniec jednej éry. Koniec starozákonnej doby, koniec podriadenosti zákonu. Na mieste je

spomienka na to, čím všetkým si Izraelský ľud pod Božím vedením prešiel, na slová prorokov. Pred nimi je nová doba. Božie kráľovstvo prichádza na svet v Ježišom narodení. Prichádza doba milosti.

Aj my, keď sa budeme dívať na konci roka na ohňostroj, spomeňme si na to, ako nás v uplynulom roku Hospodín viedol, prihováral sa nám svojim Slovom. Zahodíme za hlavu všetky krivdy a nepravosti a s vierou a nádejou očakávame nový rok. Rok, ktorý možno nebude bezchybný, no určite v ňom budeme môcť zažívať Božiu milosť, lásku a požehnanie.

Prajem všetkým Vám, milé sestry a milí bratia pokojné prežitie sviatkov a v novom roku hojnosť Božieho požehnaní.

SIMEON (LK 2,21-38)

Pavol Gurbal'

A HĽA, BOL V JERUZALEME ČLOVEK, KTORÉMU BOLO MENO SIMEON. BOL TO ČLOVEK SPRAVODLIVÝ A POBOŽNÝ, OČAKÁVAJÚCI POTEŠENIE IZRAELOVO, A SVÄTÝ DUCH BOL NA ŇOM. A BOLO MU ZJAVENÉ OD SVÄTÉHO DUCHA, ŽE NEUZRIE SMRTI PRV, AKO BY UVIDEL KRISTA PÁNOVHO.

(LK 2,25-26)

Niekedy mám pocit, že náš život je poznačený neustálym čakaním. Môžeme povedať, že každý deň na niečo alebo na niekoho čakáme. Aj toto obdobie - obdobie adventu - sa nesie v znamení tohoto čakania. Slovo „advent“ znamená „príchod“ a my kresťania jednak oslavujeme Ježišov prvý príchod na túto zem, oslavujeme Božiu milosť, ktorá sa nám v tom dostala. Zároveň si ale pripomíname aj jeho druhý príchod, ktorý ešte len nastane.

Preto je advent jednak oslavou prvého príchodu Pána Ježiša, ale tiež pripomínaním si Jeho druhého príchodu, ktorý ešte len nastane - a na ten čakáme.

Viete, Židia pritom ešte stále čakajú. Čakali aj pri narodení Ježiša - na Mesiáša, na toho Pomazaného Pánovho. A popri tom, ako čakali, tak Hospodin akoby bol ticho ... V Starej zmluve Boh mnohokrát rozprával so svojim ľuďom, a potom akoby nastalo dlhé ticho. Posledná kniha Starého Zákona - kniha proroka Malachiáša - bola napísaná storočia pred Ježišovým narodením. Dovtedy Hospodin rozprával so svojim ľuďom skrze prorokov, ale po Malachiášovi akoby stíchol. Pritom toto obdobie - od Malachiáša až po narodenie Ježiša a Jána Krstiteľa - nebolo krátke. Bavíme sa tu o období 400 rokov!

V tomto sa my kresťania a Židia trochu podobáme. Ako cirkev aj my dnes čakáme na ďalší príchod Mesiáša, ktorý si príde zobrať svoj ľud domov. To je vo všeobecnej, celocirkevnej rovine.

Popri tom ako jednotlivci máme svoje malé čakanie - každý z nás iné. A aj z nášho pohľadu je Božie Slovo - Biblia - kompletne a vieme, že sa k nemu už nebude nič pridávať.

Avšak aj keď Boh nepíše ďalšiu knihu Biblie, predsa len aj k nám dnes hovorí.

Dnes už nemáme prorokov, ale Boh napriek tomu nemlčí. Vidíme, ako rozpráva s jednotlivými ľuďmi.

Niekomu sa zjaví v sne, niekomu pošle do cesty poslov, ktorý mu odovzdajú správu. A niekomu zase hovorí cez svoje Slovo, cez modlitbu. Duch Boží, ten Radca, nám osvetľuje Písmo, takže mu môžeme rozumieť a chápať ho.

Podobne to bolo aj vo vianočnom príbehu - Hospodin ešte pred Ježišovým počatím rozprával s jeho rodičmi. Keď sa bavíme o Novej zmluve, oni pritom neboli prví, o ktorých vieme, že s nimi Boh rozprával. Nebol to dokonca ani Zachariáš a Alžbeta, rodičia Jána Krstiteľa, ktorý mal pred Ježišom nejakého pol roka náskok. Je veľmi pravdepodobné, že Boh oveľa dlhší čas predtým rozprával k iným ľuďom, ktorým tým od základov zmenil život. Ich príklady vidíme aj v dnešnom texte - napríklad taký Simeon a Anna.

Biblia nám toho nehovorí veľa o Simeonovi, iba to, že to bol človek „spravodlivý a pobožný“, a že Boh mu dal zvláštne zjavenie. Bohu sa zaľúbilo tomuto starému mužovi (predpokladá sa, že bol starý) zjaviť, že nezomrie, kým neuvidí Krista - toho Mesiáša, Pomazaného. To je inak veľká vec v židovstve. Celý Starý zákon hovorí o Mesiášovi, ktorý bude kraľovať nad Božím ľuďom. Hospodin to predpovedal, keď bol človek vyhánaný z raja - hovoril, že zo semena ženy vzíde ten, ktorý „rozdrví hlavu hada“. Až tam siaha to učenie o Kristovi. Židom to bolo jasné, učili sa to od mala, rozprávali o tom, modlili sa za to, ale čo je hlavné - túžobne na to očakávali!

Tu zrazu sa Simeonovi dostalo takého zjavenia - že On toho Mesiáša uvidí! Ako by ste zareagovali vy, ak by ste dostali také zaslúbenie? Ak by vám niekto povedal, že tá vec, po ktorej tak túžite, ktorú chcete vidieť, zažiť, že sa vám to stane? Komentáre, ktoré som čítal, sa zhodovali na tom, že Simeonovi to zmenilo život. Nevieme, ako často potom chodil do chrámu, ale nie je ťažké predstaviť si, že to bolo takmer každý deň, čo tam šiel.

Prichádzal tam, vyzerajúc Mesiáša, alebo ako to píše Lukáš „potešenie Izraelovo.“ Každý jeden deň túžil vidieť toho Baránka. A čím bol starší, tým viac na neho očakával.

Náš advent začína 4 nedele pred sviatkom narodenia Ježiša Krista a končí sa na Štedrý večer. Avšak Simeonov advent začal oveľa skôr. On ten „príchod“ prežíval oveľa skôr. Písmo nehovorí, kedy sa mu dostalo toho zjavenia od Boha, že uvidí Pomazaného Pánovho, ale predpokladá sa, že to bolo dávno pred tým dňom, kedy sa tak stalo. Od toho momentu sa Simeon každý jeden deň zobúdza s tým, že možno dnes sa naplní Božie zaslúbenie, možno dnes uvidí Mesiáša. Vždy, keď prišiel do chrámu, pozeral sa na tých ľuďa a rozmyšľal, ktorý z nich to môže byť. A že tam bolo ľudí!

Jeruzalemský chrám pritom nevyzeral ako naše kostoly. My tu slušne sedíme v laviciach a tvárime sa vážne, avšak tam bol život! Nebolo to ako u nás, že jedny bohoslužby v sobotu, ešte ďalšie cez týždeň a mimo toho zatvorené. Práve naopak - bolo to miesto, kde sa premieľali ľudia. Na veľké sviatky bolo celé mesto plné pútnikmi, avšak aj mimo toho tam bolo množstvo ľudí, ktorí prichádzali a odchádzali, ktorí sa zúčastňovali obradov, ktoré sa tam konali, ktorí prinášali svoje prosby a modlitby, alebo ktorí si prišli splniť svoje náboženské povinnosti.

To isté chceli urobiť aj Jozef s Máriou. „*Keď sa naplnili dni jej očisťovania podľa zákona Mojžišovho, doniesli ho hore do Jeruzalema, aby ho predstavili Pánovi, ako je napísané v zákone Pánovom*“ (v 22.)

Tento príkaz dal Hospodin ľudu skrze Mojžiša (3M 12, 2-4): „*Hovor synom Izraelovým a povedz: Žena, keby mala plod, a porodila by chlapca, bude nečistá sedem dní ako vo dňoch, v ktorých sa oddeľuje pre svoju mesačnú nemoc, nečistá bude. A ôsmeho dňa sa obreže telo jeho neobriezky. A ona zostane tridsaťtri dní doma v krvi svojho očisťovania sa. Nedotkne sa ničoho svätého ani nevojde do svätyne, dokiaľ sa nevyplnia dni jej očisťovania sa.*“

Čiže 8. deň po narodení Ježiša obrezali a 40 dní po Jeho narodení Ho doniesli do chrámu, aby Ho predstavili Hospodinovi. Žiaden krst v nedel'u, ktorá nám vyhovuje, ako to máme u nás, ale presné dané príkazy, ktoré mali Židia dodržiavať. Jozef a Mária boli v tomto poslušní a aj v celom Písme sa píše, že dodržiavali tie zvyky a tradície, ktoré boli predpísané. Takto nám ukazuje aj dnešný text - obaja boli poslušní Bohu a snažili sa robiť podľa Jeho príkazov, chodiť podľa príkazov zákona. Mohli to robiť len vďaka tomu, že to Písmo poznali a snažili sa ho naplňať.

Tak ako im, aj nám je treba poznať Písmo. Aj my ho potrebujeme študovať, „*rozmyšľať o ňom dňom i nocou.*“ Prečo je to dôležité? Lebo len vďaka tomu vieme pochopiť, čo po nás Boh naozaj chce. Len vďaka tomu si vieme pospájať rozličné deje a udalosti tak, aby nám dávali jasnejší obraz, ktorému budeme rozumieť. Nikdy

nebudeme rozumieť úplne všetkému - avšak ak čítame v celosti Božie Slovo a uvažujeme o ňom, Boh nám v ňom ukáže hlboké veci nielen o nás, ale najmä o ňom samom.

Dám vám jeden príklad toho, o čom hovorím. Sú na Západe cirkvi a zbory, ktoré hlásajú to, že Boh ťa požehnáva podľa tvojej viery - a to až do takej miery, že to, či si bohatý, alebo chudobný je odrazom tvojej viery. Jednoducho ak si bohatý, znamená to, že máš veľkú vieru a keď si chudobný, tak tvoja viera nie je dostatočná. Čo by ste na to povedali? Lebo veď sa nájdu v Biblii verše, ktoré hovoria o tom, že Boh požehnáva svojich.

Ak sa niekedy dostanete do takejto polemiky, tak prečítajte tento text. Lukáš 2. kapitola, tam je odpoveď.

Čo myslíte - Ježišovi rodičia boli bohatí, alebo chudobní, alebo niekde v strede? Čítame tu o nich, že to boli zbožní ľudia, vyvolený pár, ktorý sa mal starať o Božieho Mesiáša - určite im Pán požehnal, všakže?

Tento text nám však ukazuje, že Ježiš neprežil svoje detstvo, svoj život v blahobyte, ale patril skôr do chudobnejšej vrstvy. Ako to môžem povedať? Ako píše Lukáš, Jozef a Mária ako obeť doniesli obetný dar - dvojce holúbätá a dve hrdličky. V už spomínanej 3M 12. kapitole však čítame, že „*prinesie ročného baránka na zápalnú obeť a holúbä alebo hrdličku, samca, na obeť za hriech*“ - ale keď nemá toľko, aby mohol obetovať dobytok, tak prinesie dve hrdličky a dvojce holúbät. Ježišova pozemská rodina teda patrila k chudobným.

Nie je hanba byť chudobným - aj chudobný môže byť verný Bohu a dôjsť Božieho požehnania.

Keď Jozef a Mária priniesli Ježiša do chrámu, vstupuje na scénu Simeon. „*vedený Duchom prišiel teda do chrámu; a keď rodičia priniesli dieťaťko Ježiša, aby vykonal (všetko) podľa obyčaje, predpísanej zákonom, vzal Ho aj on na ramená, chválil Boha...*“ (Lk 2, 27-28) Ten starý muž držal Ježiša a spieval oslavnú pieseň Pánovi. Bola to nielen oslavná pieseň - bola zároveň aj prorocká, ktorá označuje začiatok nového veku v Izraeli. Simeon povedal: „*Teraz prepúšťaš, Pane, svojho služobníka podľa svojho slova v pokoji, lebo moje oči videli Tvoje spasenie, ktoré si pripravil pred tvárou všetkých ľudí: ako svetlo, ktoré sa zjaví pohanom a oslávi Tvoj ľud izraelský.*“ (Lk 2, 29-32)

Čo to vlastne Simeon hovorí? „Čakaniu je koniec! Konečne môžem zomrieť, Pane. Naplnil si svoje Slovo, ktoré si mi tak dávno povedal. Toto tu je malé dieťa, ale v ňom budú požehnané všetky národy! Ja som už starý, ale nemusím Ho vidieť rásť, mocnieť. Nemusím čakať, kým budem počuť Jeho kázeň, kým budem vidieť Jeho zázraky, kým budem svedkom Jeho smrti na kríži a Jeho zmŕtvychvstania. Lebo už dnes vidím svetlo Tvojho spasenia, Pane!“

Simeon očakával na Pomazaného Pánovho - na toho kráľa, proroka a kňaza. Počas tých rokov čakania v chráme videl stovky a tisíce ľudí - a tu zrazu mu Duch ukazuje na malé dieťa. A on tomu uveril! V tej viere mohol vidieť to požehnanie, ktoré sa dostane každému, kto uverí v Ježiša. Uveril tomu, čo mu bolo zjavené a nijako o tom nešpekuloval. Veril Božiemu Slovu, veril tomu, čo Boh hovorí!

Ježišovi rodičia sa divili, keď počuli a videli Simeona. Ten sa k nim potom otočil, tiež ich požehnal a hovoril, najmä Márii: „*Hľa, tento je položený na pád a na povstanie mnohých v Izraeli a na znamenie, ktorému budú protirečiť...*“ (v. 34-35) Čo to znamená? Jednoducho povedané, Ježiš nás môže pozdvihnúť, alebo nechať padnúť. Nie je nič medzi tým - to je dôležité zdôrazniť! Buď si pozdvihnutý, alebo padáš.

Koho to Ježiš pozdvihuje? Tých, ktorí sú dole. Tým „byť dole“ nehovorím o tom, že musíš byť chudák tohto sveta, chudobný, nešťastný, osamelý. Znamená to byť pokorený pre Hospodinom, mať bázeň pred Ním. Uvedomovať si, že i keď možno mám dostatok všetkého, predsa len patríam k tým, ktorí sú označovaní ako „chudobní, mrzáci, chromí

a slepí“.

Našich konfirmandov učíme, že je potrebné poznať tri veci, aby človek mohol „*blahoslavené žiť a zomrieť*“. Čo je to prvé? „*Ako prvé treba mi poznať, aký veľký je môj hriech a moja bieda.*“

Ježiš môže pozdvihnúť iba takéhoto človeka - ktorý je pred ním pokorného srdca, lebo vie, že je biedny.

Koho Ježiš necháva padnúť? Toho, kto Ježiša „nepotrebuje“ - lebo veď on je dobrý kresťan, on je dobrý človek. Lebo veď on sa snaží, on chodí do kostola, on pracuje, on sa modlí, on oferuje. Takito naozaj nepotrebujú Krista, lebo sa snažia vystačiť si sami.

Biblia nám ukazuje, že keď ide o Ježiša, buď sme za Neho, alebo sme proti Nemu. Neexistuje žiaden stred, žiadna neutrálnosť.

Drahý brat a drahá sestra, ako je to s nami - čakáme na druhý príchod Kristov, alebo ešte stále na ten prvý? Prišiel už Ježiš k nám, vidíme Jeho svetlo? Skončilo sa to prvé čakanie aj aj v tvojom živote? Dočkal si sa aj ty? To je moja modlitba a úprimné prianie aj dnes - aby sme všetci mohli vidieť toho Pomazaného Hospodinovho. Amen.

VIANOCE

Zuzana Janošová

Vianoce hlásia už svoj príchod,
vnímame ich všade vďaka nás.
Tá pestrosť blikajúcich svetiel
vyvolá radosť v každom z nás.

Tešia sa im najmä deti,
tie na darčeky čakajú,
no nájdú sa i dnes ešte také,
čo ani dom svoj nemajú.

Na druhej strane sú aj iné,
čo v blahobyte žijú si,
tie dary od výmyslu sveta
majú pod stromom vianočným.

A čo teda my dospeli?
Aké Vianoce čakáme?
My poznávame dar najvzácnejší,
len či ho aj v srdciach máme?

Prijmime teda tento dar
je nám pre všetkých Ježiš sám,
ktorý kvôli nám na zem prišiel,
by nám strateným život dal.

Tu na zemi Ho nevíkali,
v maštali miesto iba mal,
no z nebies zaznel chór nebeský,
že prišiel na svet kráľov Kráľ.

Vážme si preto tohto kráľa,
ktorý trest za nás podstúpil,
On na križi svoj život skončil,
by nás zo smrti vykúpil.

No na tretí deň ožil znova
a žije s otcom v nebesiach,
vzťah s nami On neprerušil,
Ducha svätého zoslal nám.

SLÁVNOSTI ZBOROVÉHO SPEVU 2023

Veronika Savková

„HOVORTE SPOLOČNE ŽALMY, HYMNY A DUCHOVNÉ PIESNE,
V SRDCI SPIEVAJTE A OSLAVUJTE PÁNA.“

(EF 5,19)

Po dlhšej pauze sa spevokol SOLI DEO GLORIA zúčastnil na Regionálnej prehliadke speváckych zborov s názvom Slávnosti zborového spevu, ktorú pripravila Krajská hvezdáreň a Zemplínske kultúrne centrum Michalovce, kultúrne zariadenie KSK. Jej 28.ročník sa konal 26. novembra 2023 v Kostole Panny Márie, Pomocnice kresťanov (Saleziáni dona Bosca) v Michalovciach. V prehliadke predstavilo svoj repertoár šesť prihlásených zborov a jeden pozvaný zbor ako špeciálny hosť. Zbory vystúpili v nasledovnom poradí: Zbor sv. Michala (Michalovce), SOLI DEO GLORIA (Michalovce), Radosť (Nacina Ves), Zbor sv. Jozefa (Michalovce), Pro Gaudium (Bežovce), Zbor sv. Sedmopočetníkov (Sobrance) a ako hosť Gréckokatolícky chrámový zbor bl. p. P. Gojdiča (Vranov nad Topľou Čemerné).

Každá prezentácia bola krásna, jedinečná a speváci

predviedli to najlepšie a najkrajšie, čo vznikalo ťažkou prípravou na skúškach zborov a spevokolov. Jednotné čísla dopĺňali umelecké vstupy moderátorky Jely Timkovej. Celú prehliadku pozorne sledovala aj dr. Tatiana Kanišáková, ktorá je pedagogičkou na Katedre hudby v Prešove a zároveň sama vedie niekoľko zborov. K vystúpeniam si robila poznámky, ktoré sme rozebierali po skončení prehliadky na rozborovom seminári pre dirigentov. Vyzdvihla náš pestrý repertoár, texty v slovenčine, ktoré sú priblížené spevákom i poslucháčom.

Účasť na takomto podujatí bola veľmi efektívna, pretože je akousi sebareflexiou pre každého speváka. Mohli sme si vzájomne pozrieť, ako fungujú iné telesá, poučiť sa z niektorých chýb, inšpirovať sa novým repertoárom. Určite nás to všetkým obohatilo – duševne i pracovne, a namotivovalo nás to do ďalšej hudobno-speváckej činnosti v spevokole.

ČO CHCEŠ? MIESTO KDE VIDÍM BOHA...

Ľubica Halášová

Pomaly vstávam, otočím svoju tvár k tmavomodrému nebu, na ktorom je zavesená tá veľká perla. Ležím ticho, už končí ďalší mesiac. Vrabec poletuje nad zemou - prekvapenie. Mesiac je teraz biely, mohla by som tu ležať navždy. A šepkať vďačnosť. Všetko je to tak... nepravdepodobné. Prečo som tu vlastne vonku pri mesiaci, oči dokorán a vzdávam vďaku za to čo je, čo bolo, a túžim po niečom, nie po veciach, ale po ďalšom hľadaní Boha, aby som mu mohla vzdať viac a viac slávy.

Hľadanie je láska. Hľadanie je dôkazom viery. Mesiac sa vyhupol do výšky. Pamätám si, že som niečo podobne čítala pred pár týždňami, keď som s dcérou sedela v čakárni na chirurgii. Dcéra sa dívala z okna čakárne a snila, možno sa aj trochu bála a ja som mala v rukách knihu. Čítala som, ako sa ľudia v Izraeli pozerali okolo seba a videli veľa dôvodov, ako len nariekať a sťažovať sa. A začali Bohu a Mojžišovi vyčítať „Prečo si nás odviezol z Egypta? Aby sme zomreli tu na púšti? Nie je tu chlieb ani voda a tento pokrm nám už nechutí“. Pozrela som sa na všetkých okolo seba, všetci tu boli zranení a ticho čakali. Znovu som otvorila knihu. A čo posíla Boh tým nevďačníkom? Čo prišlo v záhrade Eden? Nevďačnosť vždy umožňuje jedu aby prúdil ďalej a ďalej. Boh povedal Mojžišovi čo má urobiť a kto sa pozrie na bronzového hada bude žiť.

To, ako sa pozeráme na veci, určuje naše pocity, udržíme radosť alebo nie. Ako sa pozeráme, určuje ako žijeme. A Ježiš hovorí: „Spomenieš si, čo Izraelskému

ľudu zachránilo život na púšti? Tak i ja musím byť vyzdvihnutý na kríž. Každý kto uverí vo mňa, narodí sa pre večnosť.“ Zdvihla som oči od knihy a skúšam to všetko pochopiť. Neznamená to, že ľudia potrebujú vidieť a potom uveria? Že pohľad a viera je totožné? Viera je pohľad duše upriamený na Boha. Počujem posledného cvrčka tohto leta, možno. Vidieť, znamená teda duchovný život. Viera nie je len to, čo sa stalo v minulosti, ale je to vždy videnie, hľadanie Boha vo všetkom. „Očami vidíš a srdcom pochopíš a obrátia sa, aby boli uzdravení.“ Máme oči hľadania a ústa vďačnosti.

Teraz sa posadím. Takže On by mal záujem ma zachrániť? Mesiac žiari. Modlím sa. „Ó Pane otvor oči môjho srdca, oči mojich rúk, oči mojich úst, chcem žiť“. Pamätám sa ako povedal Ježiš: „Nebudeš môcť uvidieť moju tvár, žiadny človek ma nemôže uvidieť a zostať živý“. Ty si teda Boh, ktorý sa skrýva. A ja niekedy kričím na deti kvôli malým previneniam, potom sa snažím pre ne čo najviac urobiť, skrášľovať naše bývanie, myslím na tie materiálne veci, čo mám ešte kúpiť, a niekde deti nemajú čo jesť, takže aká som bola? Brala som milosť a nemala som čas na ďakujem? Pri večeri sme si čítali s deťmi: „Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha“

Čo tu vlastne vonku hľadám. Musím otvoriť svoje srdce viac a viac, kto iný ako Ježiš môže otvoriť moje oči? On trhá oponu, dáva mi videnie ktoré mám, na veci, udalosti, zážitky, jedine On mi dá pochopiť toľko vecí, nepochopené je pochopené, On jediný mi dáva to videnie všetkého. Bola som stratená a zrazu som sa našla. „Bud' mojím zrakom ó Pane môjho srdca“.

Aha, perla svieti a ja všetko vidím. Radosť môže aj bolieť. Môže sa to stať. Pozerám na všetky tie stvorené veci okolo mňa. Radosť ma naplňuje, lebo je od Neho. Pretože taký je On.

HISTÓRIA VZNIKU MICHALOVSKÉHO SENIORÁTU (30. VÝROČIE)

LÚČKY 12. 11. 2023 SLÁVNOSTNÉ BOHOSLUŽBY

Erika Dékányová

Milé sestry, milí bratia, dovoľte mi, aby som vám v tejto chvíli priblížila históriu vzniku Michalovského seniorátu vychádzajúc pritom z archívnych zápisníc a potom veľmi stručne podala prierez jednotlivých volebných období. Vopred sa ospravedlňujem za chýbajúce údaje a nepresnosti v mojej správe, nakoľko som ich čerpala zo zápisníc tej doby.

5. októbra 1990

sa v Čičarovciach konala mimoriadna schôdza Prešovského ref. kresť. seniorátu.

Na základe 4. bodu programu tejto schôdze mala sa prejednať záležitosť usporiadania nášho Prešovského ref. kresť. seniorátu alebo vytvorenia celkom nových seniorátov, ktoré v našom regióne existovali už v minulosti.

Vychádzajúc z toho presbyteria jednotlivých zborov zápisnične sa uzniesli na nasledovnom:

- 15 zborov sa vyjadrilo za utvorenie nového seniorátu /seniorátov/, ktoré už existovali pred vytvorením terajšieho Prešovského seniorátu.
- 2 zbory sa vyjadrili zotrvať v terajšom senioráte s podmienkou, že v ňom budú prevedené nové voľby na všetkých stupňoch, nakoľko sa väčšina funkcionárov seniorátu dobrovoľne svojich funkcií vzdala.
- 8 zborov zápisnice nepredložilo, ale ich zástupcovia sa vyjadrili ústne v tom zmysle, že ich zbory sa prihlásia do vytvoreného nového seniorátu.

Toto uznesenie má byť postúpené Predsedníctvu synody za účelom ďalšieho jednania, resp. jeho schválenia.

17. júna 1992

sa v zborovej sieni v Čičarovciach konalo Riadne SVZ Prešovského reform. kresť. seniorátu.

Seniorátny kurátor Ing. Árpád Asszonyi otvoril SVZ, pozdravil prítomných farárov, zástupcov zborov, b. biskupa Eugena Míka a ďalších host'ov a funkcionárov seniorátu.

Senior Bartolomej Pándy podáva správu.

V diskusii brat biskup - v otázke utvorenia nového

seniorátu /resp. dvoch nových seniorátov/ na území terajšieho Prešovského reform. seniorátu s rokovacou rečou slovenskou, do ktorého sa prihlásilo doteraz 10 zborov, je plne akceptovateľná na úrovni Predsedníctva synody, nakoľko už na februárovom zasadnutí Synody bolo v tomto smere prijaté kladné rozhodnutie, konštatuje pán biskup.

Do diskusie prispel aj Juraj Mikloš, farár v Lúčkach. Ku zmienke, že 10 slovenských zborov predložilo svoju žiadosť Seniorskému úradu, aby sa utvoril nový seniorát / resp. dva senioráty/ s rokovacou rečou slovenskou apeluje na všetkých, zvl. maďarských bratov, že táto požiadavka nie je z nejakých módných nacionálnych politických dôvodov či konjunkturálnych okolností a už vôbec to nie je požiadavka v nepriateľskom duchu voči Maďarom. Veď také niečo v našej ref. cirkvi neobstojí, ale celkom z praktických dôvodov, už kvôli tej únavnej zdĺhavosti našich rokovaní v oboch rečiach.

Svz prijalo v tejto veci aj uznesenie g/

g/SVZ prijíma požiadavku 10 cirk. zborov vytvoriť samostatný slovenský hovoriaci seniorát v zmysle Synody z februárového zasadnutia 1992. Slov. a maď. hovoriaci účastníci súhlasia s týmto snažením, aby pri zachovaní územnej celistvosti 7. seniorátu sa vytvoril nový slov. hovoriaci seniorát. SVZ žiada zároveň Syn. radu, aby v tomto smere urobila potrebné opatrenia.

30. marca 1993

sa v zborovej sieni v Čičarovciach konalo Mimoriadne SVZ Prešovského ref. kresť. seniorátu.

Namiesto neprítomného sen. kurátora Ing. Á. Asszonyiho, zahájil SVZ zástupca sen. kurátora Alexander Simon. Oboznámil s hlavným bodom programu tohto mimoriadneho SVZ zvolaného na základe uznesenia Synodnej rady, na ktorom sa má rozčleniť či rozdeliť VII. seniorát na dva senioráty, s rokovacou rečou slovenskou a s rokovacou rečou maďarskou a to na základe požiadaviek zborov a uznesením Synody a Syn. rady našej cirkvi.

Z diskusii k hlavnému bodu programu mimoriad.SVZ:

- Dr. Marič, právny zástupca seniorátu vo svojom vystúpení konštatuje, že na základe zistených skutočností sa zo VII. seniorátu ustanovujú dva senioráty: s jednacou rečou slovenskou a s jednacou rečou maďarskou. Synodná rada k tomu dala súhlas, aby sa tak stalo na tomto mimoriadnom SVZ. Zo slov. zborov sa zídu a vytvoria si zvl. komisiu. Vytvoria si ju sami alebo na čele terajšieho seniora Pándyho. Rovnako tiež i maď. časť seniorátu si vytvorí podobnú komisiu.
- J. Vaľuška k tomu poznamenáva, že sa tu nič nové nevytvára, ale dáva do pôvodného stavu aký tu bol, keď sa násilné zjednotenie v r. 1952 previedlo. Vtedy tu boli dva senioráty: Ondavsko - Torysský a Užsko – Laborecký, ktoré v rámci zhora nariadenej systematizácie boli zlúčené. Synodná rada dala k tomuto opätovnému rozdeleniu súhlas na základe rozhodnutia Synody a požiadaviek jednotlivých zborov.
- L. Csoma sa zapája do diskusie poznámkou, že v dnešnom rozdelení VII. seniorátu ide o historickú rekonštrukciu seniorátov. Synodná rada s predchádzajúcim uznesením Synody dala k tejto rekonštrukcii súhlas, ako aj pokyn na uskutočnenie tohto mimoriadneho SVZ.

Po ukončenej diskusii Dr. Marič, právny zástupca seniorátu navrhol, aby sa sformuloval návrh na uznesenie mimoriadneho SVZ:

1. Na základe poverenia Synodnej rady

vychádzajúceho z uznesení Synody a uznesení zborových zhromaždení s prihliadnutím na historickú minulosť sa VII. seniorát rozdeľuje na dva senioráty: s jednacou rečou slovenskou a s jednacou rečou maďarskou.

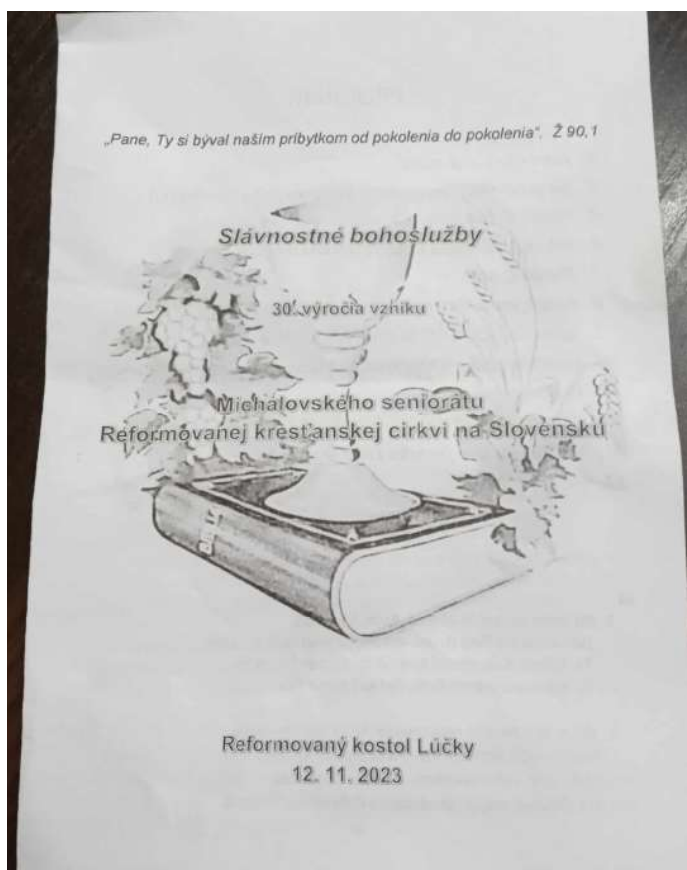
2. Mimoriadne SVZ pre realizáciu tohto uznesenia ustanovuje prípravnú komisiu pre seniorát s jednacou rečou slov. v zložení: senior B. Pándy, J. Mikloš, J. Vaľuška a M. Šikra.
3. V senioráte s rokovacou rečou maď. sa prevedú doplňovacie voľby.

O prijatí návrhu na uznesenie mimoriadneho SVZ zást. sen. kurátora vyzýva prítomných k hlasovaniu. Hlasovaním sa zisťuje, že SVZ návrh prijíma až na jeden hlas, ktorý sa zdržal hlasovania.

Potom si vyžiadal slovo J. Mikloš s týmto príhovorom:

Zišli sme sa takto na SVZ naposledy. Treba povedať, že sme prežili v tomto senioráte dosť dlhú dobu spoločne. Niektorí ju budú hodnotiť kladne iní negatívne. Za mnohé sme však vďační. Nerozchádzame sa ako nepriatelia, ale ako bratia, ako údovia jednej cirkvi, v ktorej žijú Maďari a Slováci, a túto jednotnú cirkev budeme vytvárať i naďalej. Nechceme ani nebudeme v nej vytvárať frakcie, ktorá je jednotná reformovaná cirkev, má jedno vedenie. Verím, že tá láska a porozumenie medzi nami zostane i naďalej a to ku cti a chvále nášho Pána Ježiša Krista.

K takému ukončeniu sa pripája sen. Pándy, keď všetkým srdečne poďakoval za účasť a so želaním hojnosti Božieho požehnania všetkým, mimoriad. SVZ ukončil.

10. júna 1993

sa v kostole ref. kresť. cirk. zboru v Trhovišti konalo Ustanovujúce SVZ ref. kresť. VIII. seniorátu.

Na úvod kázňou slova Božieho poslúžil b. biskup (Mk 2, 1-12).

Vedenia tohto USVZ sa ujíma sám vdp. biskup. Pripomína na úvod závažnosť tohto Ustanovujúceho zasadnutia SVZ nového VIII. seniorátu našej cirkvi, ktorý vzniká na základe žiadosti zborov a z uznesenia SVZ prešov. ref. kresť. seniorátu (takéto uznesenie bolo aj vo východokošickom a západokošickom senioráte) a z uznesenia Synody RKCS zasadajúcej v novembri 1991 – februári 1992, ako aj v nadväznosti uznesenia Mimoriad. SVZ, ktoré sa konalo 30.3.1993 v Čičarovciach. Poznomenáva, že onedlho bude ustanovený i ďalší, v poradí IX. seniorát našej cirkvi s jednacou rečou slovenskou, zahŕňajúci zbory v Trebišovskom a Košickom okrese. Vdp. biskup ako odôvodnenie tohto uznesenia Synody našej cirkvi k ustanoveniu dvoch nových seniorátov s jednacou rečou slovenskou uvádza, že ju k tomu viedla predovšetkým uvážlivá snaha po prehĺbení a rozšírení misijnej práce v dnešných nových slobodných demokrat. podmienkach, a zdôraznil nijako nie snaha oddeliť slovensky hovoriace zbory od ostatného celku jednotnej Ref. kresť. cirkvi.

Na program rokovania je nastolená otázka pomenovania nového VIII. seniorátu. Z predložených návrhov pomenovaní a to: Zemplínsky, Laborecký či Michalovský, napokon zvíťazil, aklamáciou posledný, s odôvodnením vdp. biskupa, že je výstižný tým, lebo všetky zbory, ktoré tento seniorát bude zahŕňať sú v okrese Michalovce, pravda až na zbor v Humennom; a tiež skutočnosť, že mesto Michalovce má všetky predpoklady byť centrom tohto regiónu.

Potom vdp. biskup vyzýva prítomných pristúpiť k hlavnému bodu programu USVZ, a to k návrhu na obsadenie funkcií v tomto ustanovujúcom sa Michalovskom ref. kresť. senioráte.

Na základe výsledku tajných volieb návrhov kandidátov na obsadenie jedn. funkcií je poverený vdp. biskupom previesť tajné voľby v ustanovennom Michalovskom ref. kresť. senioráte br. senior Bartolomej Pándy podľa príslušných zákonných ustanovení.

Na záver rokovania tohto Ustanovujúceho SVZ vdp. biskup želá novému seniorátu, aby v ňom stále pôsobil Svätý Duch, ktorý vedie k jednote a spolupráci. Dnes sme sa zhodli vo všetkých otázkach, výslovne pripomenul. Požiadaval prítomných, aby tí, ktorí budú zvolení do jednotlivých funkcií, mali podporu všetkých k vzájomnému duchovnému obohateniu a spolupráci. Delenie nie je vždy na škodu, ale nech poslúži k rozhojneniu a upevneniu cirkvi.

14. novembra 1993

sa v kostole v Lúčkach konalo Mimoriadne SVZ Michalovského ref. kresť. seniorátu.

Nakoľko bolo MSVZ novokonštituovaného MI seniorátu zvolané osobitným prípisom predsedníctva synody RKCS zo dňa 13.10.1993 v zmysle Štatútu II. § 39, od začiatku ako predseda ho viedol vdp. biskup Dr. Eugen Mikó.

MSVZ bolo rozdelené na dve časti. Pracovnú /oficiálnu/ a slávnostnú inštaláciu.

Hlavným predmetom rokovania MSVZ je úradné vyhlásenie a potvrdenie sen. funkcionárov, ktorí vyšli z tajných volieb presbytérii zborov seniorátu a v rámci slávnostných bohoslužieb ich inštalácia, ako aj voľba ďalších ešte neobsadených funkcií seniorátu.

Vzhľadom na to, že sa MSVZ schádza po voľbách po prvýkrát, vyzýva vdp. biskup všetkých jeho delegátov, aby k výsledku volieb vyjadrili svoj postoj a to zdvihnutím svojej pravej ruky. Kladné stanovisko a spokojnosť bola jednomyselná – nik nebol proti a nik sa nezdržal hlasovania.

Do zatiaľ neobsadených funkcií boli navrhnutí a jednomyselne zvolení: za tlačového referenta Marián Hamari, za misijného referenta bola zvolená Anna Hisemová, za právneho zástupcu bola zvolená JUDr. Želmíra Varjassyová, všetci funkciu prijali.

II. časť MSVZ - slávnostná inštalácia seniora a ďalších funkcionárov sa konala v rámci riadnych dopoludňajších bohoslužieb za hojnej účasti veriacich lúčanského zboru, ako aj z okolitých zborov v naozaj preplnenom chráme Božom.

Slávnostnú inštaláciu kázeň vykonal vdp. biskup Dr. E. Mikó na základe Sk. ap. 27,25, v ktorej mimo iného vydal krásne svedectvo o zvrchovanosti viery na príklade životného príbehu ap. Pavla a zároveň odpovedal na otázku odkiaľ berie kresťan nádej a silu tak potrebnú nielen pre toho, kto stojí v cirkvi na jednom z popredných postov, aby nestratil nikdy „dobrú myseľ“ a odvahu k pohotovej a obetavej službe a pomoci blížnym.

Potom pristúpil miestny farár Juraj Mikloš, zvolený za seniora k stolu Pánovmu, aby ho vdp. biskup slávnostne uviedol do úradu tým, že zložil predpísanú prísahu seniora, počas ktorej celé bohoslužobné zhromaždenie povstalo.

Ďalej spolu zložili predpísanú prísahu Milan Šikra, zvolený za seniorátneho kurátora a Ján Knežo, zvolený za konseniora. Napokon spolu skladali prísahu br. Juraj Sabolčík, zvolený za duchovného poslanca do Synody a Ing. Michal Kutáš, zvolený za svetského synodála.

Po mnohých blahoprianiach a gratuláciách prejavенých inštalovanému seniorovi, vykonal novoinštalovaný senior svoju slávnostnú kázeň na text Rím 16,27, v ktorej jasne pripomenul k akému vznešenému a zmysluplnému cieľu smeruje život kresťana, ak sa nad ním kladie úsilie osláviť i v jeho každodennosti meno Božie. V nádväznosti na reformačné životné heslo Jána Kalvína pekne poukázal na veľkosť služby zameranej k sláve Božej: Soli Deo Gloria.

Po skončení slávnostných inštalačných bohoslužieb pripravil lúčanský zbor pre pozvaných početných hostí slávnostný obed v Kultúrnom dome v diaspóre lúčanského zboru v Zalužiciach, kde sa vdp. biskup Dr. Eugen Mikó zapísal do pamätnej knihy obce.

(Potiaľto citácie zo zápisníc)

Keďže rok 1995 bol rokom všeobecných volieb, aj v Michalovskom senioráte sa konali voľby. MSVZ, ktoré sa konalo 28. decembra 1995 v Lúčkach, prijalo kandidátku na voľbu sen. funkcionárov na budúce volebné obdobie.

- Na volebné obdobie 1996 – 2002 bol za seniora zvolený b. Ján Semjan st., farár v Pinkovciach. Seniorský úrad bol teda v týchto rokoch v Pinkovciach. Seniorátnym kurátorom bol Ing. Michal Kutáš, konseniorom Ján Knežo a zást. seniorátneho kurátora Ladislav Karšňak.
- 30.júna 2002 bola za seniorku inštalovaná s. farárka vo Veľkých Revištiach Danuška Hudáková. Seniorský úrad sa presťahoval na ďalšie volebné obdobie do Veľkých Revíšť. Za konseniora bol zvolený b. farár Juraj Gajdošoci. Seniorátnym kurátorom bol b. Ing. Michal Kutáš, zástupca seniorátneho kurátora Ing. Ján Šoltés. Po náhlom a nečakanom odvolaní seniorátneho kurátora Michala Kutáša naším Pánom života a smrti z tejto časnosti 1. 8. 2004, túto funkciu seniorátneho kurátora zastával Ing. Ján Šoltés.
- Na volebné obdobie 2009 – 2014 bola zvolená za seniorku s. Mária Meňkyová, duchovná v Latómíri. Funkciu seniorátneho kurátora zastával

b. Ing. Marek Janovčík. Konseniorkou bola s. Erika Šrojtová a zástupkyňou seniorátneho kurátora bola s. Anna Hamariová. Seniorský úrad mal v tomto období sídlo v Lastómíri.

- Na volebné obdobie 2015 – 2020 bola zvolená za seniorku Erika Děkányová, funkciu seniorátneho kurátora zastával Ing. Blažej Knežo. B. Juraj Gajdošoci bol zvolený za konseniora a b. Radoslav Děkány za zástupcu seniorátneho kurátora.
- V tomto aktuálnom období, ktoré práve prebieha, vo voľbách bola zvolená za seniorku Erika Děkányová. Seniorský úrad má teda sídlo od roku 2015 dodnes v Bánovciach nad Ondavou. Seniorátnym kurátorom je Ing. Martin Ohriska, konseniorom Juraj Gajdošoci a zást. seniorátneho kurátora Radoslav Děkány.

Každé volebné obdobie malo určité zápasy, boje, ale do dnešného dňa, myslím, že to môžem v tejto chvíli tu s pokorou vyjadriť, sme sa všetci na tom svojom mieste, v úlohách, ktoré nám prináležali v službe svojmu Pánovi na Jeho vinici snažili najlepšie ako vieme pracovať, budovať a šíriť Božie kráľovstvo na mnohých zborových a seniorátnych akciách, stretnutiach, konferenciách.

Chcem poďakovať všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričínili o to, aby život v Michalovskom senioráte prosperoval. No najväčšia vďaka patrí nášmu Pánovi, za Jeho vedenie a sprevádzanie počas tých 30 rokov a zároveň sa modlím za to, aby Pán žehnal aj naďalej prácu a službu v našom senioráte, aby naša cirkev rástla a prinášala úžitok všetkým, ktorí tu žijú.

Bohu patrí vďaka, za tento deň, že sme sa v Jeho mene mohli stretnúť práve v tomto kostole – na 30.výročie. Chcem sa poďakovať lúčanskému zboru a sestre Erike Šrojtovej, duchovnej tohto zboru a misijnej referentke nášho seniorátu za prijatie a prípravu dnešnej udalosti.

Až potiaľto pomáhal nám Hospodin. Do Tvojich milostivých rúk Pane, vkladáme túto chvíľu, dnešný deň i budúcnosť, ktorá sa pred nami postupne otvára. Prosíme o Tvoje požehnanie.

PRÁZDNE MIESTO ZA STOLOM

Dušan Kavka

Jedná zo stoličiek bude tohto roku pri našom štedrovečernom stole prázdna.

Manžel bude sláviť sviatky bez svojej manželky. Syn bude mať svoje prvé Vianoce bez mamy. Spomienky na drahý hlas naplní medzi našimi rozhovormi ticho. Najviac vnímame neprítomnosť tých, ktorí sú nášmu srdcu najbližší.

Na stretnutí za spoločným sviatočným stolom je niečo

posvätné. Preto ak na mieste našej milovanej osoby ostane prázdna stolička, cítíme nesmiernu ťažobu.

Srdce nás zabolí a zaplaví sa žiaľom, keď vidíme prázdne miesto pri našom štedrovečernom stole. Tí všetci však, ktorí sú v Kristovi, nežialia bez nádeje ako zvyšok sveta. (1Tes. 4,13). Aj v utrpení sa môžeme radovať, pretože našu istotu vkladáme do toho poznania, že smrť nemá posledné slovo.

Každé stretnutie na sviatky nám tiež pripomína, že nás Pán povoláva k inému posvätnému pokrmu, kde sa stretieme vôkol nás s jednými a plačeme za tými, ktorí už medzi nami nie sú. Dúfame však, že v onen deň, všetci krvou vykúpení Boží ľudia budú za jedným stolom, ktorý prestrela ruka Pánova. A že tam na hostine milosti, bude zrak každého z nás upretý na nášho milujúceho hostiteľa. Pán nech zostáva s nami v každej chvíli a v každom čase tak ako nám bol vymeraný a daný.

ČO MA DNES PREKVAPILO?

Ľubica Halásová

Keď sa Ježiš zjavil učeníkom pri mori, čakal ich na brehu s raňajkami. Opýtal sa Šimona Petra: „Máš ma rád? Pas moje ovce. „Moja láska k Ježišovi sa musí prejavovať v mojej starostlivosti o druhých. „Máš ma rád?“ Ježiš sa nepýtal „Mrzí ťa čo si urobil?“ Ani „Sľubuješ, že to už nikdy neurobíš?“ Ježiš ma v prvom rade nežiada o poslušnosť, pokánie, alebo iné sľuby. Žiada ma o moje srdce. Pretože ak je v ňom láska, postupne príde aj všetko ostatné. Ježiš nechce aby sme pre nejakú vec, ktorú sme vykonali, stratili vieru.

Dobá správa.

Možno nás ťaží hriech a sme stratení, ale keď nás Boh drží, nikdy nebudeme zdrvení, alebo zničení. Moc ktorá vzkriesila Ježiša z hrobu, je rovnaká ako moc ktorá žije v tebe. Môžeš bojovať a víťaziť, môžeš bežať preteky

a nevzdávať sa, vždy môžeš vstať a ísť ďalej. Ďalej vpred!

Čítam Žalm 121

Hospodin je tvoj strážca. Hospodin je ti záštitou po pravici. Slnko ti cez deň neublíži, ani mesiac v noci. Hospodin ťa ochráni pred každým zlom, on ti ochráni život.

Zvládneš to.

Keď sa budeš brodiť vodami, budem s tebou, a keď budeš kráčať riekami, nepotopia ťa, keď pôjdeš cez oheň, nepopáliš sa, a plameň nebude horieť na tebe. Izaiáš 43,2.

Môže to byť aj odkaz pre nás na Vianoce.

ADVENTNÁ VÝZVA

J. Hý.

(nezistený autor)

**VYSTÚP NA VYSOKÝ VRCH, SION, HLÁSATEĽ RADOSTNEJ ZVESTI,
HLASNO ZVOLAJ, JERUZALEM, HLÁSATEĽ RADOSTNEJ ZVESTI!
HLASNO VOLAJ, NEBOJ SA, POVEDZ JUDSKÝM MESTÁM: AJHĽA, BOH VÁŠ!**

(IZ 40,9)

Bratia a sestry! Adventná doba nás nabáda k tomu, aby sme sa zamysleli nad zvesťou o príchode Pána. Ide o dvojaký Jeho príchod. Ten prvý, ktorý už nastal a priniesol vykúpenie, a ten druhý, ktorý očakávame a ktorý bude znamenať konečné účtovanie, Obidva sú rovnako významné a dôležité. Obidva znamenajú výraz Božieho panovania nad svetom a Božiu lásku k svetu.

Ale advent znamenal vždy novú výzvu. I v našom texte je taká výzva. Sion bola hora a snáď preto je nám divné, že tento Sion má vystúpiť na horu. Je zrejmé, že Sionom sa tu myslia tí, ktorí sa na Sione v chráme Božom zhromažďovali. Sion je Boží ľud, je to cirkev. Na tých sa teda obracia táto výzva. Táto výzva žiada, aby si vystúpili na horu vysokú. Sion nesmie zostať nízko, ale musí byť na výške. Musí sa sýtiť skutočným chlebom života, slovom Božím a prenikať až k samému jadrú Božej pravdy. Musí žiť v modlitbách, zvlášť o Ducha Svätého a tvoriť medzi sebou obecenstvo viery, lásky a nádeje.

Horou vysokou je i vysoká úroveň mravná. Na túto svoju úlohu kresťania časom pozabudli a dali sa strhnúť k všelijakej nepravosti. Keď nemá byť kresťanstvo soľou zmarenou, musí sa znovu rozpomenúť na napomenutie svojho Pána: „*Buďte vy teda dokonalí, ako i Otec váš, ktorý je v nebesiach, je dokonalý.*“ (Mt 5,48). To je tá hora vysoká, na ktorú musí i novodobý Sion vystúpiť. Iný význam hory vysokej je i v tom, že cirkev musí byť povznesená nad všelijaké ľudské hašterenie. To neznamena, že sa má povyšovať nad druhých, ani že sa má strániť všetkých ľudských zápasov. Ale skôr, že má vedieť rozoznať, kde ide o skutočný zápas o spravodlivosť a kde sa ľudia len tak medzi sebou vadia, aby sa dokázalo kto z koho. Do takých bojov sa cirkev nesmie dať strhnúť, ale musí viesť k pokoju. I toto je hora vysoká.

A keď takto vstúpi na horu vysokú, je cirkev Božia vyzývaná k tomu, aby povýšila mocne svoj hlas. To znamená, aby nemlčala, ale hovorila a hovorila tak, že bude vypočutá. Veľkou chybou cirkvi je, že hovorí hocikedy nezrozumiteľne. Dnešný človek hovorí a myslí ináč, avšak vo svojej podstate zostáva rovnaký a potrebuje to isté

evanjelium dnes ako včera. Ide o to, aby toto evanjelium bolo tlmočené tak, že nepôjde cez hlavu, ale osloví v najhlbších problémoch a odpovie na tie najvnutornejšie otázky. V tomto zmysle musí cirkev povýšiť mocne svoj hlas, aby bolo celkom jasné, o čo ide a vylúčiť všetky nedorozumenia a nesprávne výklady.

V našom texte je cirkev zvestovateľkou dobrých vecí, čo je krásne poslanie. Neprajeme si nič iné, než aby i naša cirkev, ten náš Sion, mohla byť právom takto nazývaná. Cirkev v láske má napomínať, aby sa človek odvrátil od svojho hriechu a prijal radosť. Aká radosť môže byť pre človeka, ktorý je otrokom nepravosti? Práve vtedy, keď je oslobodený od svojich vášni a temných síl, ktoré ho ovládali, stáva sa v pravde slobodným a radostným človekom. A takú radosť má na mysli Písmo sväté, keď nám hovorí: „*Radujte sa v Pánu vždycky a zase hovorím radujte sa.*“ (Fil 4,4). Je to radosť vykúpených, ktorí vedia, že žiadna moc temnosti ich nemôže a nesmie zdolať, preto že sám Ježiš Kristus, víťaz nad peklom a smrťou je ich Pánom a ich priateľom. To je potešenie, ktoré cirkev má zvestovať všetkým ľuďom, ktorí majú uši k počúvaniu.

Preto náš text, keď má stručne vyjadriť obsah zvestovania cirkvi, hovorí: „*Hľa Boh váš.*“ My máme na to hľadiť a nezabúdať. Pamätajme na Neho, ako na svojho Sudcu, ale pamätajte tiež, že je náš Pomocník a Spasiteľ. On nás stvoril, On nás poslal do života. On hľadá na naše skutky a hodnotí ich spravodlivo. On tiež pozná všetky naše bolesti a zármutky. Má pre nás porozumenie. Jeho cieľom nie je naše trápenie, ale naše dobro, radosť a pokoj. On vie o našich hriechoch a nepravostiach. Vie tiež o tom, koľkokrát sa naše srdce zovrie ľútosťou a pokáním. Vie koľkokrát zatúžime po lepšom živote a po premožení všetkého zla, ktoré je v nás. On vie všetko. On nechce odsúdiť ani zatratiť, ale podprieť a potešiť.

To je v podstate zvesť adventu, príchodu Syna Božieho na túto zem. On prijal na seba naše ľudské telo, aby prežíval s nami všetko naše poníženie a našu biedu. Prišiel, aby hľadal a spasil, čo bolo zahynulo. Prišiel, aby sme život mali a hojne mali. Amen.

NÁVRATY

Modlitba

K Tebe náš hriešny zrak upierame, drahý Spasiteľ náš. Úprimne Ťa prosíme, nauč nás premáhať všetky ťažkosti života tak horlivo, ako si ich aj Ty sám znašal, keď si bol prenasledovaný za svoje učenie pokrytcami izraelského

ľudu. Príď, aby sme pocítili Tvoju prítomnosť, že nás povzbudíš k pravému životu. Ak sme dodnes zanedbali Tvoje učenie, nadchni nás k náprave a k pokániu. A keď raz príde posledná hodina zemskeho nášho života, popraj nám prebývať tam, kde Ty prebývaš u svojho nebeského Otca. To je naša vrúcna prosba, Vypočuj nás. Amen.

J. HÝ. (NEZISTENÉ MENO AUTORA) KÁZEŇ Z 16. 12. 1979

KTO SPIEVA, ROBÍ OMNOHO VIAC

Veronika Savková

**VY, ČO SA PLAVÍTE PO MORI, AJ VŠETKO, ČO HO NAPÍŇA,
OSTROVY A ICH OBYVATELIA,
SPIEVAJTE HOSPODINOVÍ NOVÚ PIESEŇ
A JEHO CHVÁLOSPEV OD KONČÍN ZEME.
(IZ 42,10)**

Posledný mesiac som sa trikrát náhodne stretla s citátom sv. Augustína, ktorý vyriekol niekedy v 4.-5. storočí: „Kto spieva, dvakrát sa modlí.“ Medzitým som sa nachádzala v predadventnom a adventom čase hudobných príprav so spevokolmi na Vianoce, kedy hľadám, počúvam, vyberám z mnohých piesní. V škole sme sa s deťmi na literatúre niekoľko hodín venovali modlitbe ako jednému zo žánrov lyriky, kde učebnica uvádza, že aj spievané žalmy sú druhom modlitby. Ale vrcholom tohto obdobia boli pre mňa Slávnosti zborového spevu. Z tejto prehliadky zborov vo mne (a nielen vo mne) doznievali emócie a rôzne vnútorné úvahy ešte niekoľko dní...

Všetky myšlienky, ktoré prichádzali z rôznych pracovných skúseností boli vzájomne prepletené a mali niečo spoločné – „Kto spieva, robí omnoho viac, ako len spieva.“ Mnohokrát odznelo počas nácviku spevokolu, že v prvom rade spievame na Slávu Božiu. To je pravda. Spievame o jeho veľkoleposti, o добрote, láske, všemohúcnosti, oslavujeme Ho a vyjadrujeme svoju lásku k Nemu. Ale zároveň na neho voláme rovnako ako aj v modlitbách – príď Pane Ježišu, zošli Ducha Svätého, odpusť nám naše hriechy, nezabúdaj na nás, lebo my mnohokrát zabúdame..., alebo spevom ďakujeme za jeho dobrotu... Naozaj, keď spievame, modlíme sa. Svedčia o tom všetky žalmy v našom spevníku a dokonca aj Dávidove žalmy v Biblii, ktoré sa uvádzajú aj ako hudobné žánre (napríklad poučné piesne, s hudobným sprievodom).

Občas ale nestačí len obsah textu, čo sa mi potvrdilo aj na prehliadke. Hudba sa musí dotknúť dvakrát. Textom ale i celkovým hudobným dojmom, ktorý je skrytý v dokonalej harmónii. Umenie je dôležité preto, lebo hovorí k tým častiam ľudského bytia, ku ktorým inak neprenikneme. Hudba človeka zasiahne okamžite.

A keď nastane to pohladenie duše a dotyk mysle – človek spozornie, že čo sa to deje. A vtedy prichádza ten čas. Posolstvo v speve. Evanjelizácia. Piesňou môžeme hlásať radostné evanjelium. Že prišiel na svet Spasiteľ, aby nás zbavil všetkých vín. Ktorý zomrel a vstal z mŕtvych, lebo porazil smrť a toho Zlého a my budeme zachránení.

Sú ľudia, ktorí sú obdarení darom reči a evanjelizujú slovom. No my všetci ostatní, ktorí nemáme možno odvahu vystúpiť pred dav, môžeme evanjelizovať formou spevu, pretože i to sa očakáva od každého kresťana: „*Hlásaj slovo, naliehaj vo vhodný i nevhodný čas, presvedčaj, karhaj, povzbudzuj so všetkou trpezlivosťou a ponaučením.*“ (2 Tim 4,2).

Spievajte. Tešte sa. Nebojte sa. Kto spieva, robí radosť Bohu, sebe, svojmu okoliu. Kto spieva, modlí sa v speve, ďakuje, odprosuje za viny a chyby, očisťuje sa i prosí za potreby svoje i svojho okolia. Kto spieva, šíri evanjelium a dotýka sa iných spievaným slovom. Kto spieva, robí omnoho viac.

BOH ŤA HĽADÁ

Zuzana Janošová

Boh ťa hľadá, už sa zastav,
neutekaj od neho.
On má náruč otvorenú,
prijme do nej každého.

Každého kto je ochotný
zložiť bremä svojich vín
tam pod kríž, kde náš Spasiteľ
za nás život položil.

Položil ho za každého,
ktorí blúdia sem a tam
a Boh hľadá hovoriac ti,
spasenie ti ponúkam.

Pod' teda v tichom pokání,
predstúp pred svojho Pána
a vyznaj Mu všetky hriechy,
ktoré tak veľmi bolia.

Boh hľadá práve hriešnikov,
veď za nich zomieral
a kto Mu srdce otvoril,
ten večný život dostal.

Zamysli sa už nad sebou,
Boh hľadá ešte stále,
odovzdaj sa Mu ešte dnes,
výkupné už bolo dané.

Teraz sa už len poďakuj,
že si už dieťa Božie,
odovzdaj sa do jeho rúk,
On ti určite pomôže .

Ostávaj v kontakte s Ním
čítaním Jeho slova
a On ťa bude sprevádzať,
na ceste do domova.

NARODENIE JEŽIŠA

Dušan Kavka

Panna menom Mária bola zasnúbená s mužom
menom Jozef. Anjel Gabriel jej oznámil: „*Ajhl'a,*
počneš, porodíš syna a dáš mu meno Ježiš. Bude veľký.
Synom najvyššieho sa bude volať. A Pán Boh mu dá trón
Jeho otca Dávida. Bude kral'ovať nad domom Jákobovým
naveky a Jeho Kráľovstvu nebude konca.“ (L 1,31-33).

Gabriel oznámil Márii narodenie Ježiša, predtým ako počala. Tento anjelský oznam je pokračovaním prorockého oznamu o Kristovom narodení v knihe Izaiáš (Iz 9,5-6).

Toto je skutočný význam Vianoc.

Izaiáš 9,5 hovorí: „*Lebo dieťa sa nám narodilo, Syn nám je daný: Na Jeho pleciach spočiniť kniežatstvo, jeho meno bude: Predivný radca, mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja.*“

Vianoce napokon nie sú len o dieťati v jaslách. Sú o vtelení samotného Syna Božieho, ktorý prišiel zachrániť svoj ľud od hriechov. Narodený kráľ pribitý na kríž vstal z mŕtvych a vládne naveky!

KALVÍN - ZBOROVÝ LIST

VYDÁVA:

REFORMOVANÁ KREŠŤANSKÁ CIRKEV NA SLOVENSKU – CIRKEVNÝ ZBOR MICHALOVCE.

REDAKČNÁ RADA: JURAJ GAJDOŠOCI, JAROSLAV BÁNOCI, JÁN ŠOLTÉS, TIMEA SOTÁKOVÁ, ANNA MIKULOVÁ.

ZODPOVEDNÝ REDAKTOR: JÁN ŠOLTÉS, E-MAIL: IXO@CENTRUM.CZ, JANCO.SOLTES@GMAIL.COM

ADRESA REDAKCIE: A. SLÁDKOVIČA 7, MICHALOVCE.

INTERNETOVÉ STRÁNKY ZBORU: WWW.KALVIN.SK

NEPREDAJNÉ

